

ระเบียบวาระการประชุม

คณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืน
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐

วันอังคารที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๓๐ น.

ณ ห้องประชุม ๕๒๑ อาคาร ๕ ชั้น ๒

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ระเบียบวาระการประชุม
คณะกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืน
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐
วันอังคารที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม ๕๒๑ อาคาร ๕ ชั้น ๒
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙
- ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ
- ๓.๑ สรุปผลการประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๓.๒ รายงานความก้าวหน้าการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา
- ๔.๑ สรุปผลการจัดการความรู้การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๑) ภาครัฐกิจเอกชน
- ๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๓) การพัฒนาเชิงพื้นที่ (area based development)
- ๔) ด้านเศรษฐกิจชุมชน/เศรษฐกิจฐานราก
- ๔.๒ การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในช่วงไตรมาสที่ ๓ - ๔ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ และการดำเนินงานในระยะต่อไป
- ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจ
และประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙

๑. ข้อเท็จจริง

๑.๑ ตามที่ได้มีการประชุมคณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดทำรายงานการประชุมและแจ้งเวียนให้คณะอนุกรรมการฯ พิจารณารับรองรายงานการประชุมฯ ภายในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙

๑.๒ เมื่อครบกำหนดระยะเวลา มีคณะอนุกรรมการฯ ๑ ท่าน ได้แก่ รองอธิบดีกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (นายไพศาล หงษ์พานิชย์กิจ) ขอเพิ่มเติมรายงานการประชุม ดังนี้

๑.๒.๑ ในหน้า ๑๑ ข้อ ๒.๔ บทบาทของประเทศไทยในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบนเวทีระหว่างประเทศ โดย**เพิ่มเติมข้อความ** “นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ อาทิ ๑) การจัดประชุมเพื่อเผยแพร่หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ G-77 แล้ว ๒ ครั้ง และจะจัดประชุมระดับรัฐมนตรีในเดือนกันยายน ๒๕๕๙ ๒) การจัดทำเอกสารเผยแพร่โครงการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยอยู่ระหว่างหารือกับ UN Office for South-South Cooperation (UNOSSC) ในการจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ในต่างประเทศ ๓) โครงการพัฒนาชุมชนต้นแบบตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในประเทศกำลังพัฒนา ๑๕ ประเทศ ๔) การให้ทุนฝึกอบรมและทุนการศึกษาเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้รับทุนต่างชาติ และมีการจัดศึกษาดูงานด้านเศรษฐกิจพอเพียงทุกปี โดยที่ผ่านมา ได้มอบทุนฝึกอบรมไปแล้วกว่า ๔๐๐ ทุน และมีดำริที่จะประกาศมอบทุนศึกษาปริญญาโทสาขาที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประเทศสมาชิก G-77 รวม ๗๐ ทุนเป็นกรณีพิเศษเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมฉลองสิริราชสมบัติครบ ๗๐ ปี นอกจากนี้ ไทยโดยกรมความร่วมมือระหว่างประเทศยินดีที่จะสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เสนอขอรับงบประมาณสนับสนุนจากกองทุน Perez-Guerrero Trust Fund for South-South Cooperation ”

๑.๒.๒ ในหน้า ๑๑ ข้อ ๓ มติที่ประชุม โดย**เพิ่มเติมข้อความ** “ดำเนินการหาวิธีการทำงานร่วมกับหน่วยงานพันธมิตรทั้งภาครัฐและเอกชน”

๑.๓ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในรายงานการประชุมฯ ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขอเสนอที่ประชุมพิจารณารับรองรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙

(รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายวาระ)

๒. มติที่ประชุม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

ระเบียบวาระที่ ๓.๑ สรุปผลการประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. สรุปผลการประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ณ ตึกสันติไมตรีหลังใน ทำเนียบรัฐบาล
 - ๑.๑ การปรับปรุงองค์ประกอบของ กพย. และคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนมีมติให้เพิ่มผู้แทนทางด้านกฎหมายในองค์ประกอบของ กพย. และเพิ่มเติมผู้แทนกระทรวงคมนาคม เป็นองค์ประกอบในคณะอนุกรรมการฯ
 - ๑.๒ แผนผังความเชื่อมโยงของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กับนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ สศช. ได้จัดทำผังความเชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นโยบายรัฐบาล นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ แผนแม่บทด้านต่างๆ สู่แผนปฏิบัติการกระทรวง/กรม หน่วยปฏิบัติ และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/จังหวัด โดยมีการเชื่อมโยงกับแผนงบประมาณ ที่มีการบูรณาการตามภารกิจใน ๓ มิติ ทั้งมิติยุทธศาสตร์ (Agenda) มิติกระทรวง/หน่วยงาน (Function) และมิติพื้นที่ (Area) โดยมีปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
 - ๑.๓ การเข้าร่วมการติดตามและทบทวนผลการอนุวัติวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ.๒๐๓๐ ในระดับชาติ โดยสมัครใจ (Voluntary National Review – VNR) สศช. จัดประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานรับผิดชอบทั้ง ๑๗ เป้าหมาย เพื่อระดมความคิดเห็นและเพื่อขอรับการยืนยันจากหน่วยงานต่างๆ เรื่อง การเข้าร่วมการติดตามและทบทวนผลการอนุวัติวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ในระดับชาติ โดยสมัครใจ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แสดงความพร้อมและเห็นควรให้ประเทศไทยเข้าร่วมนำเสนอ VNR ในระหว่างปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒ ต่อที่ประชุม High – level Political Forum on Sustainable Development เพื่อนำความรู้และแนวทางที่ประสบความสำเร็จของประเทศต่างๆ มาประยุกต์ใช้กับประเทศไทย โดยกรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ อยู่ระหว่างการดำเนินการยกร่างรายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (VNR)
 - ๑.๔ การจัดลำดับความสำคัญและแนวทาง (Roadmap) การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เห็นชอบกับการจัดลำดับความสำคัญเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืน ๓๐ ลำดับแรก ที่มีความจำเป็นต้องเร่งดำเนินการ และใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกลไกขับเคลื่อนสำคัญ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี แบ่งเป็น ๓ ช่วงเวลา คือ ค.ศ.๒๐๑๕ – ๒๐๑๗ / ค.ศ.๒๐๑๗ – ๒๐๓๐ / ค.ศ.๒๐๓๐ – ๒๐๓๗ โดยให้

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก/ร่วม และหน่วยงานสนับสนุน จัดทำ Roadmap สำหรับการขับเคลื่อน เป้าประสงค์ดังกล่าวให้ชัดเจน โดยร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ให้แล้วเสร็จภายใน เวลา ๔ เดือน เพื่อเสนอคณะกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๕ แนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
ให้กระทรวง/หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักแต่ละเป้าหมาย จัดทำรายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงาน เสนอ กพย. ทุกๆ ๖ เดือน โดยมีประเด็นสำคัญสำหรับการรายงานความก้าวหน้า ผลการดำเนินงาน ประกอบด้วยรายละเอียดเป้าหมาย เป้าประสงค์ และตัวชี้วัด สถานภาพ ตัวชี้วัด ความก้าวหน้าผลการดำเนินงาน (โครงการ/แผนงาน/กิจกรรม) และปัญหาอุปสรรค/ ข้อเสนอแนะ และเห็นชอบให้มีผู้ประสานงานหลักด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนประจำ กระทรวง (Mr./Ms. SDG) ทำหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่กระทรวง รับผิดชอบ/เกี่ยวข้อง

๒. ข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๑ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่องข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางขับเคลื่อน การพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ.๒๐๓๐ โดยมีปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทาง คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการตามที่กระทรวงต่างประเทศ เสนอ โดยให้ทุกส่วนราชการดำเนินการตามแนวทางขับเคลื่อน (SEP for SDGs) ให้สอดคล้องกับ แผนงานในภารกิจหลักของหน่วยงานระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) แผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี และ ๑ ปี และแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ทั้งนี้ สำหรับแผนงาน/โครงการปี ๒๕๖๐ ให้ทุกส่วนราชการเร่งรัดดำเนินการให้แล้วเสร็จและเกิดผลสัมฤทธิ์ ภายในเดือนตุลาคม ๒๕๖๐ เพื่อเป็นการสานต่อพระราชปณิธานและเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช สำหรับการจัดทำงบประมาณ จะต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักความมีเหตุผล หลักความ พอเพียง ประหยัดคุ้มค่า โดยระบุประโยชน์ที่จะได้รับหรือที่จะเกิดขึ้นอย่างชัดเจน

(รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายระเบียบวาระที่ ๓.๑)

๒.๒ การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืน นายกรัฐมนตรี เห็นควรน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และรวมกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ครอบคลุม ในทุกเพศ วัย การศึกษา อาชีพ เพื่อร่วมขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้ง ควรออก กฎหมายที่มีความเสมอภาคและเป็นธรรม ประกอบกับควรมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

๓. มติที่ประชุม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ระเบียบวาระที่ ๓.๒ รายงานความก้าวหน้าการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๑ การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลัก/ร่วม และหน่วยงานสนับสนุน เพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแต่ละเป้าหมาย จำนวน ๑๗ เป้าหมาย โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก/ร่วมกับหน่วยงานสนับสนุน จัดทำ Roadmap การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีสาระสำคัญครอบคลุม ๑) สถานะปัจจุบันของประเทศไทยในเป้าหมายแต่ละด้าน ๒) ความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา ๓) สถานะของแผนแม่บท/แผนยุทธศาสตร์/แผนงาน/โครงการ/มาตรการ/Flagship รองรับ การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๔) แนวทางการดำเนินงานในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ๕) การพิจารณาความท้าทายของเป้าหมาย/เป้าประสงค์/ตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีกรอบระยะเวลาของ Roadmap แบ่งเป็น ๓ ระยะ *ระยะที่ ๑* ตั้งแต่ปัจจุบันถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ *ระยะที่ ๒* ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) และ *ระยะที่ ๓* (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๓) เน้นความยั่งยืน เชื่อมโยงกับ ๕ เรื่องสำคัญของรัฐบาล พร้อมทั้ง กำหนดให้มีผู้ประสานงานประจำกระทรวง (Mr./Ms.SDG) ซึ่งควรมีตำแหน่งระดับผู้อำนวยการสำนักขึ้นไป เพื่อเป็นผู้ประสานงานหลักของกระทรวง

๑.๒ การจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมายและเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืน จัดการประชุมหน่วยงานภาครัฐที่เป็นผู้รับผิดชอบหลัก/ร่วม ในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนภาคเอกชน เครือข่ายประชาสังคม ภาควิชาการ เพื่อพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมายและเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืนที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ เพื่อให้ได้ priority targets มาจัดทำ roadmap การขับเคลื่อนการดำเนินงาน ในช่วงระยะเวลา ๑ - ๕ ปี ต่อไป และได้นำเสนอผลการจัดลำดับความสำคัญให้คณะอนุกรรมการฯ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน รวมทั้งมีการประชุมพิจารณาคัดเลือกมาตรการและเครื่องมือกลไก เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยพิจารณาจากมาตรการ/โครงการที่สามารถดำเนินการให้เห็นผลเสร็จสิ้นเร็ว (Quick win) ดำเนินการแล้วมีผลกระทบในวงกว้าง (Cross Cutting Issues / Measures) รวมทั้งมาตรการและกลไกในลักษณะที่เป็นการวางพื้นฐาน (Fundamental) สำหรับการขับเคลื่อน SDGs ในระยะยาว เพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย นำเสนอคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และ กพย. ต่อไป

ตารางผลการจัดลำดับเป้าประสงค์เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

เป้าประสงค์	สาระของเป้าประสงค์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑: ความมั่นคง	
๑๖.๒	ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรง และการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก
๑๖.๕	ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

ตารางผลการจัดลำดับเป้าประสงค์เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

เป้าประสงค์	สาระของเป้าประสงค์
ยุทธศาสตร์ที่ ๒: การสร้างความสามารถในการแข่งขัน	
๘.๑	ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดมีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี
๑๗.๑๑	เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี ๒๕๖๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๓: การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน	
๓.๓	ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรียและโรคเขตร้อนที่ถูกกลบเกลื่อนและต่อสู้กับโรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่น ๆ ภายในปี ๒๕๗๓
๓.๔	ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านทาง การป้องกัน และการรักษาโรคและสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดีภายในปี ๒๕๗๓
๓.๕	เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิดซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย
๓.๖	ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่งภายในปี ๒๕๖๓
๔.๑	สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมและไม่มีค่าใช้จ่ายนำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผลภายในปี ๒๕๗๓
๔.๒	สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา
ยุทธศาสตร์ที่ ๔: การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม	
๑.๓	ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓
๒.๑	ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบางอันรวมถึงทารกได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการและเพียงพอ ตลอดทั้งปี ภายในปี ๒๕๗๓
๕.๒	ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น
๖.๑	บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี ๒๕๗๓
๑๐.๑	ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่ยากจนที่สุดในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

ตารางผลการจัดลำดับเป้าประสงค์เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

เป้าประสงค์	สาระของเป้าประสงค์
ยุทธศาสตร์ที่ ๕: การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
๒.๔	สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรมีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิตซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัยและภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่องภายในปี ๒๕๗๓
๒.๕	คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์ พืชที่ใช้เพาะปลูกสัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและมี ความหลากหลายทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติและสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างธรรมและเท่าเทียมตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓
๗.๓	เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น ๒ เท่า ภายในปี ๒๕๗๓
๘.๔	พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิต และพยายามที่จะตัดความเชื่อมโยงระหว่างการผลิตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปีของแผนการทำงานเพื่อการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการ ไปจนถึงปี ๒๕๗๓
๙.๔	ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓
๑๑.๕	ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบ และลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓
๑๒.๔	บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้น ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓

ตารางผลการจัดลำดับเป้าประสงค์เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

เป้าประสงค์	สาระของเป้าประสงค์
ยุทธศาสตร์ที่ ๕: การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
๑๓.๑	เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ
๑๓.๒	บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ
๑๔.๔	ภายในปี ๒๕๖๓ ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น
๑๔.๖	ภายในปี ๒๕๖๓ ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก
๑๕.๑	สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓
๑๕.๒	ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๖๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๖: การปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ	
๑๗.๑	เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้ของอื่นๆ ของรัฐ
๑๗.๑๔	ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๓ การประชุมระดมความคิดเห็นภาคีการพัฒนา ในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน อาทิ การประชุมร่วมกับภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ในการสร้างความเข้าใจร่วมกันในแนวทางการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของภาครัฐและสำรวจความพร้อมของภาคเอกชนต่อการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีประมาณ ๑๐ บริษัท สนใจเข้าร่วมขับเคลื่อน SDGs อาทิ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) สนใจเข้าร่วมเป้าหมายที่ ๑ - ๔ เป้าหมายที่ ๖ - ๙ และเป้าหมายที่ ๑๒ - ๑๕ บริษัท ทูร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) สนใจจะเข้าร่วมเป้าหมายที่ ๔ ๙ ๑๑ และ ๑๒

๒. คณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๑ การจัดการความรู้เกี่ยวกับ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” กับ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการถอดบทเรียน/จัดการความรู้ที่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบบ้านหัวอ่าว หมู่ที่ ๕ ต.บางช้าง อ.สามพราน จ.นครปฐม บทเรียนการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลอุโมงค์ อ.เมือง จ.ลำพูน องค์กรบริหารส่วนตำบลช่องสาริกา อ.พัฒนานิคม จ.ลพบุรี และ องค์กรบริหารส่วนตำบลบางคนที อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม รวมถึงการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภาคธุรกิจเอกชนกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายการขับเคลื่อนและประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดย ๑) ร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชนในการขับเคลื่อนประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภาคธุรกิจเอกชน โดยได้จัดทำบันทึกความร่วมมือกับ ๗ องค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ ๒) การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จำนวน ๓๓ แห่ง ส่งผลให้เกิด อปท. ที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ทั้งสิ้น ๓๓ แห่ง เกิดแหล่งเรียนรู้ ๓๒๗ แห่ง และมีวิทยากรประจำแหล่งเรียนรู้ ๑,๓๕๓ คน เกิดครัวเรือนต้นแบบ จำนวน ๙,๖๖๒ ครัวเรือน เกิดองค์กรเครือข่ายที่นำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ ๑๒๓ องค์กรเครือข่าย/ตำบล เกิดผู้นำการเปลี่ยนแปลง ๘๗๑ คน

๒.๓ การประชาสัมพันธ์ การสื่อสารสาธารณะเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้และการเรียนรู้ โดย สศช. ได้รวบรวมเอกสารความรู้ที่เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เผยแพร่บนเว็บไซต์ สศช. (<http://social.nesdb.go.th/social/sep/>) พร้อมทั้งอนุญาตให้ภาคส่วนต่างๆ ได้จัดพิมพ์หนังสือที่เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มเติมเพื่อเป็นการเผยแพร่หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สาธารณชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๓. คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓.๑ การวางแนวทางการจัดทำฐานข้อมูลกลางของประเทศที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของ UN สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สศช.) ได้ติดตามข้อมูลและสถานการณ์การพัฒนาตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนของคณะกรรมการด้านสถิติของสหประชาชาติ เพื่อวางแนวทางการจัดทำฐานข้อมูลกลางของประเทศ รวมทั้งพัฒนาฐานข้อมูลและสถิติของประเทศให้มีความทันสมัย เพื่อรองรับ

การจัดทำเป้าหมายและตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งในระดับประเทศ และระดับจังหวัด ทั้งนี้ ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนถูกพัฒนาโดย Inter-Agency Expert Group on SDGs (IAEG-SDGs) โดยมีการแบ่งตัวชี้วัดเป็น ๓ ระดับ (Tier) ได้แก่ ระดับที่ ๑ ตัวชี้วัดที่มีวิธีการวัดชัดเจน มีมาตรฐาน และมีข้อมูลสนับสนุนจากประเทศต่างๆ สม่่าเสมอ ระดับที่ ๒ ตัวชี้วัดที่มีวิธีการวัดชัดเจน มีมาตรฐาน แต่ไม่มีข้อมูลสนับสนุนจากประเทศต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ และระดับที่ ๓ ตัวชี้วัดที่ยังไม่มีการกำหนดหลักการ และหรือมาตรฐานวิธีการ หรืออยู่ระหว่างการพัฒนา

๓.๒ สถานะข้อมูลและการเตรียมความพร้อมของข้อมูลตามตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับรายละเอียดข้อมูลที่ UN กำหนด มีจำนวน ๙๐ ตัวชี้วัด (ตรงกับ UN ทั้งหมด ๔๔ ตัว และตรงกับ UN บางส่วน ๔๖ ตัว) ตัวชี้วัดไม่ชัดเจน (UN ยังไม่ได้กำหนดรายละเอียดข้อมูล หน่วยงานไม่ได้นำเสนอตัวชี้วัดแทน) จำนวน ๑๐๗ ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่ไม่เกี่ยวข้องกับบริบทประเทศไทย/ไม่สามารถดำเนินการได้ในประเทศ จำนวน ๘ ตัวชี้วัด และยังมีตัวชี้วัดตรงกับ UN ใช้ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องแทน (Proxy) จำนวน ๓๖ ตัว

๓.๓ จัดประชุมทบทวนการกรองข้อมูลในแต่ละเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานเจ้าภาพหลัก/ร่วม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและฝ่ายเลขานุการจาก สศช. และ สสช. เพื่อสอบถามข้อมูล สรุปสถานะ ข้อมูลตัวชี้วัด SDGs เพื่อนำข้อมูลเข้าระบบ พร้อมพัฒนาระบบการบูรณาการเชื่อมโยง/ แลกเปลี่ยน และการใช้ประโยชน์ข้อมูลร่วมกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

๔. มติที่ประชุม

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๔.๑ สรุปผลการจัดการความรู้การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. ข้อเท็จจริง

๑.๑ กรอบแนวคิดการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง : (๑) นำเป้าหมายและเป้าประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นกรอบการพิจารณา (๒) ค้นหาประเด็นสำคัญที่บ่งชี้อยู่ในเป้าประสงค์ (๓) นำโครงการ/กิจกรรมขับเคลื่อนนำใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรูปแบบต่างๆ มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์/ความเชื่อมโยงของการขับเคลื่อนการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีหลักการว่า “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นผลลัพธ์ของการขับเคลื่อนการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในประเด็นต่างๆ” โดยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้ ภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการฯ จะไม่รวมกิจกรรมตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ไม่ได้ดำเนินการด้วยกระบวนการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และไม่รวมกิจกรรมของเศรษฐกิจพอเพียงที่ไม่ส่งผลโดยตรงต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๒ กรอบระยะเวลาดำเนินการ : (๑) การดำเนินการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติ (ค.ศ.๒๐๑๕ – ๒๐๓๐) โดยจะแบ่งช่วงการดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๒) ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ดำเนินการจัดการความรู้และเผยแพร่ตัวอย่างการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยกำหนดให้มีการเผยแพร่ตัวอย่างในทุกไตรมาส

๑.๓ การจัดการความรู้ การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน : การดำเนินการจัดการความรู้การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาพรวมและรายเป้าหมาย โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ (๑) รวบรวมการขับเคลื่อนการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล/ผู้นำชุมชน ระดับชุมชน/อปท. ระดับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ฯลฯ และระดับประเทศในเชิงนโยบาย เฉพาะที่ส่งผลต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) (๒) จัดทำรายการการขับเคลื่อนการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน แยกตามเป้าหมายและเป้าประสงค์ (๓) วิเคราะห์ตรวจสอบการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๔) คัดเลือกการขับเคลื่อนการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อดำเนินการจัดการความรู้ (๕) สังเคราะห์บทเรียน จัดการความรู้เชิงประจักษ์ (๖) สรุปรายงานการจัดการความรู้ (๗) ตัวอย่างการขับเคลื่อนการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. สรุปผลการจัดการความรู้การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๑ ภาคธุรกิจเอกชน

๒.๑.๑ ภาพรวมการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของภาคธุรกิจเอกชน : ในห้วงที่ผ่านมา ภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา ได้ให้ความสำคัญและร่วมขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจเอกชน โดยสรุปประเด็นการขับเคลื่อนได้ ดังนี้ (๑) ขับเคลื่อนโดยการประยุกต์ใช้ภายในองค์กรธุรกิจ ทั้งในด้านการดำเนินธุรกิจและการบริหารจัดการองค์กร (๒) ขับเคลื่อนโดยการส่งเสริมให้เกิดการนำใช้ปรัชญาฯ ไปสู่ภาคส่วนอื่นๆ (๓) ขับเคลื่อนโดยการสร้างองค์ความรู้และมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคธุรกิจ (๔) ขับเคลื่อนโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ/การจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ที่เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๕) ขับเคลื่อนโดยสร้างแรงจูงใจ ผ่านการจัดประกวดและมอบรางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจและให้กำลังใจแก่หน่วยงาน/องค์กรที่มีการน้อมนำหลักปรัชญาฯ ไปประยุกต์ใช้

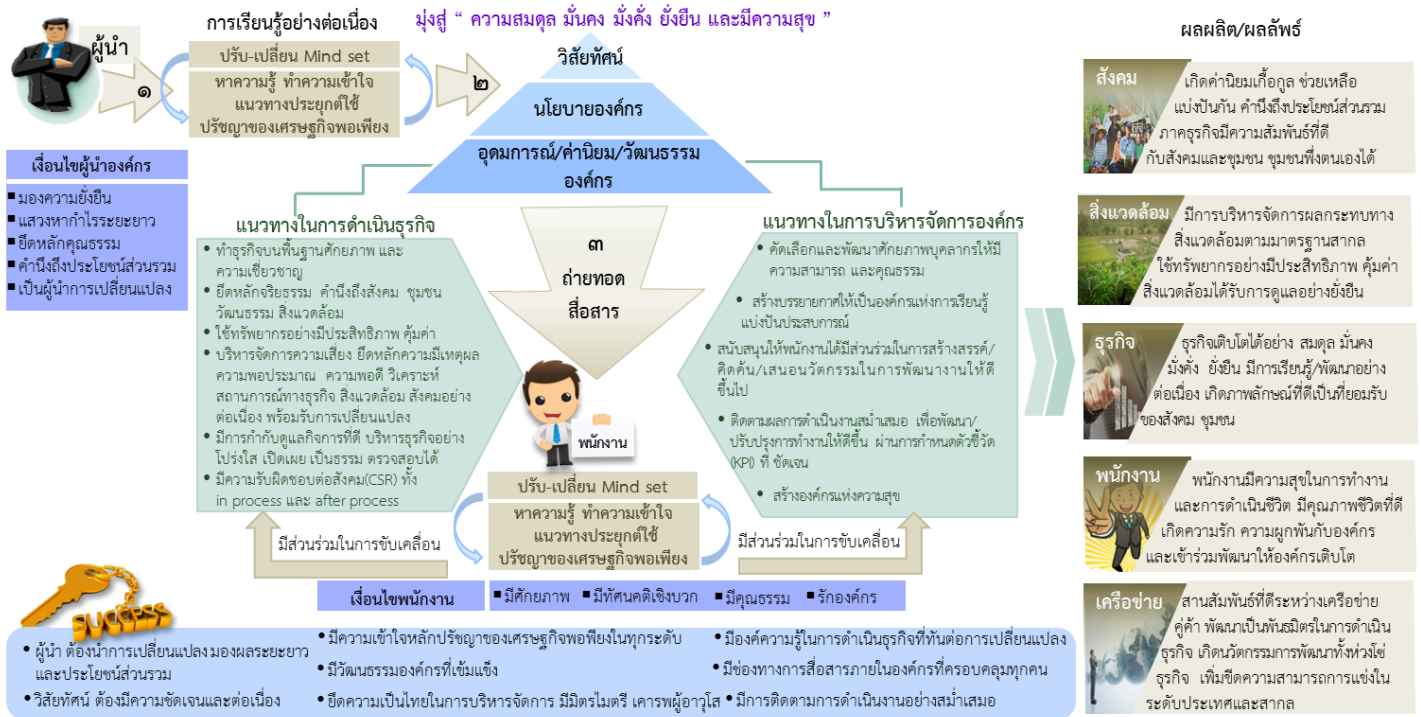
๒.๑.๒ สรุปบทเรียน/ถอดบทเรียนของภาคธุรกิจเอกชน

๑) **ความเป็นมาและกระบวนการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** : เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ สศช. และ มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (มพพ.) ได้จัดทำบันทึกความร่วมมือกับ ๗ องค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ เพื่อร่วมขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย เอสซีจี บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท ไทยโตชิบาอุตสาหกรรม จำกัด บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด และกลุ่มมิตรผล โดยได้วางกรอบการขับเคลื่อนงาน (Roadmap) เป็นระยะเวลา ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙) มีเป้าหมาย สนับสนุนให้องค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้และขยายผลสู่ธุรกิจและเครือข่ายอย่างน้อยองค์กรละ ๕ แห่ง

๒) **การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** : จากการถอดบทเรียนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ ๗ องค์กรธุรกิจ และเครือข่าย (Supply Chain) สามารถสังเคราะห์เป็นกระบวนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจเอกชน ได้ดังนี้ ต้องมี **การปรับกระบวนการความคิด (Mind Set)** ที่นำไปสู่ “ความสมดุล มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และมีความสุข” **การสร้างความรู้ ความเข้าใจ** ในหลักปรัชญาฯ ทั้งในระดับผู้บริหารและพนักงาน **กำหนดทิศทางขององค์กรบนพื้นฐานปรัชญาฯ** โดยเลือกทำธุรกิจบนพื้นฐานศักยภาพและความเชี่ยวชาญ มีการบริหารจัดการความเสี่ยง มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ในกระบวนการทางธุรกิจ มี **แนวทางปฏิบัติในการบริหารจัดการองค์กรบนพื้นฐานหลักปรัชญาฯ** โดยการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ควบคู่กัน มีการกำหนดตัวชี้วัด สร้างให้

เกิดองค์กรแห่งนวัตกรรมและการเรียนรู้เป็นองค์กรที่มีความสุข การดำเนินธุรกิจโดยการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาฯ นำไปสู่ผลผลิต/ผลลัพธ์ ดังนี้ **องค์กรธุรกิจเติบโตอย่างสมดุล** มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และมีความสุข มีการจัดการความเสี่ยงอย่างรัดกุม **พนักงานมีทัศนคติที่ดี** ในการทำงาน รักในองค์กร **เกิดความร่วมมือที่ดี** ระหว่างเครือข่าย คู่ค้า และพันธมิตร ส่งผลให้ **เกิดนวัตกรรมการพัฒนา** ตลอดทั้งห่วงโซ่ธุรกิจ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล โดยปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ คือ ผู้นำองค์กรต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง วิทยาลัยฯขององค์กรมุ่งสู่การพัฒนาที่สมดุล มั่นคง ยั่งยืน **ความรู้ความเข้าใจในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** มีวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง มีการสร้างความรู้ในการดำเนินธุรกิจให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ

สรุปแนวทางการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจเอกชน

๓) การเชื่อมโยงผลลัพธ์การนำใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน : การประยุกต์ใช้และขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจเอกชน สามารถเชื่อมโยงกับบรรลุมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จำนวน ๑๒ เป้าหมาย แบ่งได้ ดังนี้

๓.๑) เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ (เป้าประสงค์ ๑.๔ สร้างหลักประกันการเข้าถึงทรัพยากรทางเศรษฐกิจ บริการขั้นพื้นฐาน เทคโนโลยีที่เหมาะสมและบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก) กลุ่มธุรกิจสนับสนุนการเข้าถึงทรัพยากรทางเศรษฐกิจ ทั้งสินค้าและบริการต่างๆ และสนับสนุนองค์ความรู้เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับประชาชนในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกร

๓.๒) เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย (เป้าประสงค์ ๒.๑ สร้างหลักประกันการเข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี เป้าประสงค์ ๒.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืน) กลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหารได้กำหนดแนวทางการบริหารธุรกิจที่จะส่งมอบอาหารที่ดี มีคุณภาพให้กับผู้บริโภค สนับสนุนเกษตรกรกรรมอย่างยั่งยืน ลดการใช้สารเคมี ป้องกันโรคแมลงด้วยวิธีทางธรรมชาติฯ และเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มุ่งเน้นสุขโภชนาการเพื่อสุขภาพและสุขภาวะที่ดี

๓.๓) เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (เป้าประสงค์ ๔.๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน) กลุ่มธุรกิจจัดให้มีการฝึกอบรมพนักงานอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนางาน และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ เพื่อสร้างวัฒนธรรมเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

๓.๔) เป้าหมายที่ ๖ การมีน้ำใช้และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน (เป้าประสงค์ ๖.๓ ยกกระดับคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ ลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย) ส่งเสริมระบบจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ ที่ใช้เทคโนโลยีสะอาดในกระบวนการบำบัดน้ำใช้และน้ำเสียภายในโรงงาน นำน้ำเสียที่เกิดขึ้นในแต่ละกระบวนการผลิต เข้าสู่กระบวนการบำบัดน้ำเสีย และนำน้ำกลับไปใช้ซ้ำ

๓.๕) เป้าหมายที่ ๗ การเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา (เป้าประสงค์ ๗.๒ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงาน) โดยกลุ่มธุรกิจด้านพลังงานมีส่วนช่วยสร้างความมั่นคงทางพลังงานให้กับประเทศ สนับสนุนการผลิตปาล์มน้ำมันเป็นสายการผลิตที่ไปสู่การผลิตไบโอดีเซลซึ่งเป็นพลังงานสะอาด

๓.๖) เป้าหมายที่ ๘ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและครอบคลุม (เป้าประสงค์ ๘.๒ บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เป้าประสงค์ ๘.๓ ส่งเสริมให้เกิดการสร้างงาน ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์ และนวัตกรรม เป้าประสงค์ ๘.๔ พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรในการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน) โดยการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจมีส่วนส่งเสริมระบบเศรษฐกิจในประเทศเจริญเติบโต เกิดการจ้างงานในชุมชน มีการพัฒนาคู่ค้าธุรกิจให้เติบโตด้วยกันอย่างยั่งยืน

๓.๗) เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความต้านทาน (เป้าประสงค์ ๙.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์) สนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์สูงสุด ใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีที่สะอาดเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและยั่งยืน สนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนานวัตกรรม รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพและความหลากหลายของสินค้าและบริการ

๓.๘) เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความปลอดภัย (เป้าประสงค์ ๑๑.๑ สร้างหลักประกันว่าเข้าถึงบริการพื้นฐานเรื่องที่อยู่อาศัยที่พอเพียงปลอดภัยในราคาที่สมารถจ่ายได้) สนับสนุนการรองรับต่อภัยพิบัติ ภัยฉุกเฉิน ดูแลเรื่องความปลอดภัย โดยกำหนดให้มีมาตรการการรองรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น สร้างโครงสร้างพื้นฐานรองรับภัยพิบัติและถูกต้องตามหลักมาตรฐานชีวนามัย

๓.๙) เป้าหมาย ๑๒ มีแบบแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน (เป้าประสงค์ ๑๒.๑ ส่งเสริมให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ ๑๒.๔ บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมลดการผลิตของเสียโดยแปรรูปและนำกลับมาใช้) การดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจมุ่งเน้นผลิตสินค้าบริการที่ยั่งยืน และยึดหลักการบริหารจัดการที่ยั่งยืน และเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการผลิตที่ทำให้เกิดของเสีย โดยพยายามแปรรูปของเสียหรือขยะเพื่อนำกลับมาใช้

๓.๑๐) เป้าหมายที่ ๑๓ ต่อสู้กับสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (เป้าประสงค์ ๑๓.๑ เสริมภูมิคุ้มกันด้านและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ) โดยการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และใช้พลังงานที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด เพื่อช่วยลดภาวะโลกร้อน

๓.๑๑) เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ป่าไม้ และส่งเสริมการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน (เป้าประสงค์ที่ ๑๕.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตกึ่งแห้ง) โดยการวางแผนและร่วมจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รักษาให้ดินน้ำป่าคงอยู่อย่างยั่งยืน

๓.๑๒) เป้าหมายที่ ๑๖ สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมที่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (เป้าประสงค์ที่ ๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ) โดยกลุ่มธุรกิจมีการกำหนดจรรยาบรรณธุรกิจให้ครอบคลุมนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงคุณธรรม

๔) องค์ประกอบสำคัญในการดำเนินธุรกิจเอกชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง : จากการศึกษา รวบรวมการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ เกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินธุรกิจบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ได้มีหลายหน่วยงานที่มีการจัดทำเกณฑ์และตัวชี้วัดเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภาคธุรกิจ อาทิ สำนักงาน กปร. มหาวิทยาลัยมหิดล (โดย ดร.สุขสรรค์ กันตะบุตร) สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม เป็นต้น โดยมีองค์ประกอบร่วม คือ ความพอประมาณ การสร้างภูมิคุ้มกัน การบริหารความเสี่ยง มีคุณธรรม จริยธรรม ให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คำนึงถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม

องค์ประกอบของเศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจเอกชน

ผู้นำ

- เชื่อมโยงในการนำใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ยึดมั่นในกรอบของกฎหมาย
- มีจิตสาธารณะ คำนึงถึงประโยชน์สังคม สิ่งแวดล้อม
- ซื่อสัตย์
- มีความเสียสละ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
- มีความรับผิดชอบ
- มีความรู้ มองการณ์ไกล มองผลประโยชน์ระยะยาว
- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์กรและพนักงาน
- คำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบ
- โดยยึดเอาผู้ถือหุ้นเป็นต้น
- ต้องการแบ่งปัน : แบ่งปันความรู้ แบ่งปันให้สังคม
- โปร่งใสตรวจสอบได้

พนักงาน

- มีความรู้ความสามารถ
- เปิดใจ พร้อมรับสิ่งใหม่ ๆ
- ต้องการพัฒนา เรียนรู้ ปรับปรุงตัวเองตลอดเวลา
- ซื่อสัตย์
- ต้องการแบ่งปัน : แบ่งปันความรู้ แบ่งปันให้สังคม
- มีทัศนคติเชิงบวก สามารถทำงานเป็นทีมได้
- ต้องการให้องค์กรเกิดพัฒนา
- ยึดมั่น มุ่งมั่นในการทำงาน
- มีความรับผิดชอบ

การวางวิสัยทัศน์ นโยบาย และวัฒนธรรมองค์กร มุ่งสู่ "ความสมดุล มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และมีความสุข"

- มองถึงกำไรในระยะยาว
- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์กรและพนักงาน
- ทุจริตแต่ไม่คดโกงการดูแลสังคม สิ่งแวดล้อม

แนวทางการดำเนินธุรกิจ

- ยึดบรรทัดฐานในดำเนินธุรกิจ : ให้ความสำคัญกับสิทธิของคู่ค้าที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้ถือหุ้น พนักงาน เจ้าหนี้ ชุมชน สังคม รวมถึง การเปิดเผยข้อมูล มีความโปร่งใส
- ดำเนินธุรกิจด้วยความซื่อสัตย์และโปร่งใสในธุรกิจที่จะดำเนินการ
- ชะยันตลาดเมื่อมีความพร้อมในทุกด้าน (มีตลาดรองรับ , มีกำลังคนที่มีทักษะ , มีกำลังเงินทุนในการดำเนินการ)
- ส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ
- ส่งเสริมการคิดค้นนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์อยู่เสมอ
- สร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจ มุ่งเน้นการเติบโตไปด้วยกันอย่างยั่งยืน โดยการร่วมมือ แบ่งปันองค์ความรู้ พัฒนานวัตกรรมในเชิงธุรกิจและเพื่อสังคม
- มีแผนบริหารความเสี่ยงที่ครอบคลุม วัตถุประสงค์ทุกสถานการณ์
- มีแผนการบริหารการเงิน การใช้จ่ายที่รอบคอบ ชัดเจน ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน
- ก่อตั้งหน่วยงานที่สามารถบริหารจัดการได้

แนวทางการบริหารองค์กร

- คัดเลือกบุคลากรเข้าร่วมงาน โดยยึดหลักความรู้ ความสามารถ รวมถึงวางแผนการจัดการบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ
- เปิดโอกาสให้บุคลากรมีช่องทางทางการพัฒนาตนเอง โดยการอบรมหรือการศึกษาต่อ
- พัฒนาให้บุคลากรมีความรู้ ทักษะ เชี่ยวชาญในการทำงานที่ทำได้อย่างมีใจและตัดสินใจในการทำงานได้
- ทบทวน ประเมินโครงสร้างองค์กรให้เหมาะสมกับธุรกิจ
- สร้างการมีส่วนร่วมในองค์กร มีช่องทางในการรับฟังความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ เปิดโอกาสในการมีส่วนร่วมพัฒนาองค์กร
- บริหารให้เกิดความสุขในชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว เช่น Happy Workplace ความสุข ๔ ประการในที่ทำงาน
- ส่งเสริมให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (การทำ R & D , Kaizen , มีระบบจัดการองค์ความรู้ในองค์กร , เปิดให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้)
- การสร้างเครื่องมือหรือระบบในการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานอย่างชัดเจน
- มีเกณฑ์การประเมินผลการทำงานที่ชัดเจน เป็นธรรม
- มีระบบการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลผลิต/ผลลัพธ์นำไปสู่ความยั่งยืน

	Prosperity	People	Planet
OUTPUT	<ul style="list-style-type: none"> ☐ ภาพลักษณ์ธุรกิจมีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับ ☐ ธุรกิจได้รับผลกำไร ☐ ธุรกิจสามารถอยู่ได้ในสภาวะผันผวนทางเศรษฐกิจ ☐ เกิดเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ☐ คนในชุมชนโดยรอบมีรายได้ ☐ เกิดนวัตกรรมที่สร้างประโยชน์ต่อสังคม 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ สิ่งแวดล้อมไม่ถูกกระทบจากการดำเนินธุรกิจ ☐ ได้รับการยอมรับและผ่านเกณฑ์มาตรฐานสากลด้านสิ่งแวดล้อม
OUTCOME	<ul style="list-style-type: none"> ☐ ธุรกิจเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง ☐ เกิดความสุขในการดำเนินธุรกิจ ☐ บุคลากรมีศักยภาพสูงพร้อมขับเคลื่อนธุรกิจ 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ สังคมเกิดการดูแลช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทุกระดับ 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ ในอนาคตยังมีทรัพยากรธรรมชาติไว้ใช้สำหรับการดำเนินธุรกิจ

๒.๒ ภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

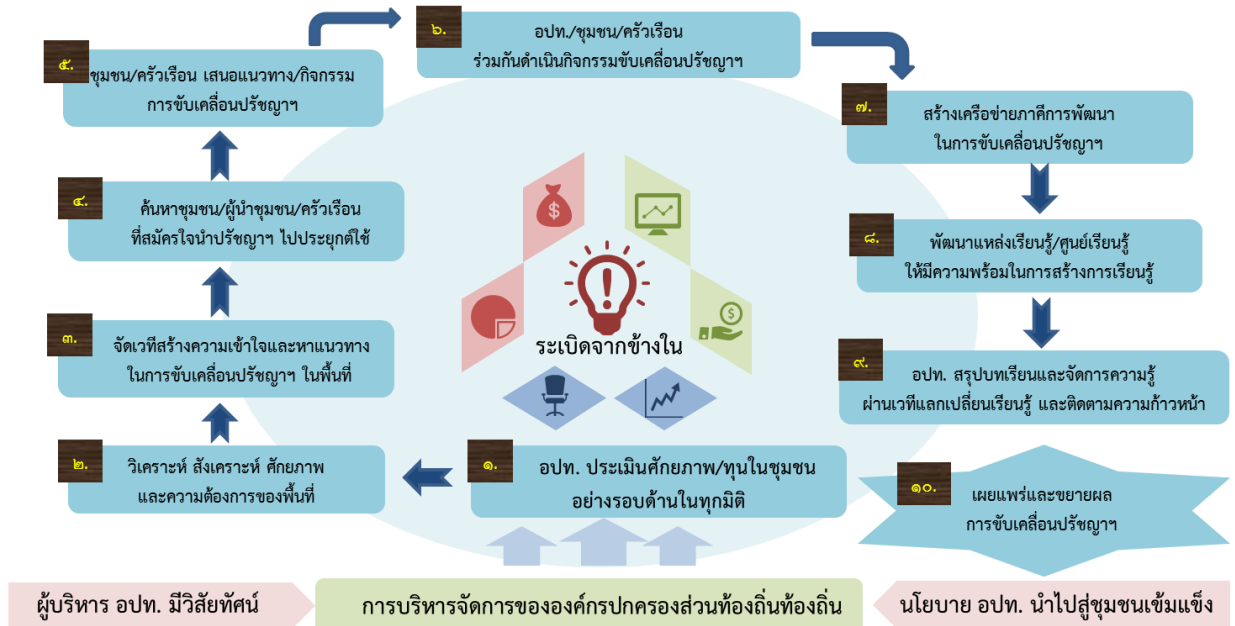
๒.๒.๑ ภาพรวมการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ร่วมกับ มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (มพพ.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในทุกมิติ เมื่อปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ ใน อปท. ๓๓ แห่ง ครอบคลุมทั้ง ๖ ภาค โดยมีกระบวนการขับเคลื่อน ดังนี้ (๑) อปท. ประเมินศักยภาพพื้นที่อย่างรอบด้านเพื่อวางแผนการน้อมนำปรัชญาฯ ที่สอดคล้องกับภูมิสังคมและบริบทของพื้นที่ (๒) จัดเวทีสร้างความเข้าใจ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และหาแนวทางในการขับเคลื่อนปรัชญาฯ ร่วมกัน (๓) ชุมชนหรือครัวเรือนเสนอแนวทางหรือกิจกรรม ที่จะน้อมนำหลักปรัชญาฯ มาประยุกต์ใช้ (๔) บันทึกรวบรวมข้อมูล จัดทำระบบฐานข้อมูลชุมชน เพื่อนำไปสู่การจัดการองค์ความรู้ และพัฒนาต่อยอดการขับเคลื่อนหลักปรัชญาฯ (๕) สร้างเครือข่ายภาคีการพัฒนา ทั้งภายในและภายนอกพื้นที่ (๖) จัดเวทีชุมชน เพื่อกำหนดข้อตกลงร่วมระหว่าง อปท. กับชุมชนในการนำใช้ปรัชญาฯ ที่เป็นรูปธรรม (๗) สรุปบทเรียนการขับเคลื่อนปรัชญาฯ จากการปฏิบัติจริง ด้วยการจัดเวทีถอดบทเรียน และจัดทำเป็นชุดองค์ความรู้ของชุมชนท้องถิ่น (๘) เผยแพร่และขยายผลสู่สาธารณะ

๒.๒.๒ ผลการน้อมนำหลักปรัชญาฯ เชื่อมโยงสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

การบริหารจัดการและแก้ปัญหาตนเองได้ ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา เห็นปัญหาที่เกิดขึ้น และหาแนวทางการแก้ไขร่วมกัน ชุมชนพึ่งตนเองได้ เชื่อมโยงสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน อาทิ

กระบวนการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) เป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

๑.๑) เป้าประสงค์ ๑.๑ จัดความยากจนขั้นรุนแรงสำหรับทุกคนในทุกพื้นที่
 ครัวเรือนที่น้อมนำหลักปรัชญาฯ มาใช้จนเป็นวิถีชีวิต เริ่มจากการที่มีรายได้ไม่พอจ่ายและเป็นหนี้สินจำนวนมาก สมาชิกในครอบครัวจึงคิดและวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาคความยากจนที่เกิดขึ้น และได้ตัดสินใจที่จะนำหลักปรัชญาฯ มาใช้ในครอบครัว เพราะมีความเชื่อว่า “พึ่งตนเองดีที่สุดและต้องทำให้ได้” ผลจากการนำหลักปรัชญาฯ ส่งผลให้ครัวเรือนมีความมั่นคงด้านรายได้ คือ มีรายได้ทุกวันจากการขายผัก และมีรายได้เป็นช่วงและทุกเดือนจากการขายกบ ขายปลา ขายไข่ ขายไก่ รวมทั้ง ยังได้ลดต้นทุนด้วยการทำปุ๋ยและอาหารสัตว์เอง ทำให้ครอบครัวมีรายได้ที่เพียงพอ มีเงินออม ไม่เป็นหนี้ มีภูมิคุ้มกันทางด้านรายได้ ไม่จนอีกต่อไป เกิดความสุขที่แท้จริงในครอบครัว มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๑.๒) เป้าประสงค์ ๑.๓ ดำเนินการให้ผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบครัวกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี ๒๕๗๓ ตัวอย่าง กองทุนสวัสดิการชุมชน ถือเป็นรูปธรรมของการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินของคนในชุมชน ด้วยการสนับสนุนให้ประชาชนนำเงินออมมาฝากเข้ากองทุนฯ เพื่อรับสวัสดิการกองทุนสวัสดิการชุมชน เป็นการสร้างหลักประกันให้กับประชาชนที่เข้าไม่ถึงระบบประกันสังคม ผ่านการออมเงิน วันละ ๑ บาท และกองทุนฯ ได้ให้สวัสดิการด้านต่างๆ เช่น การเกิด การศึกษา การเจ็บป่วย การแต่งงาน การคลอดบุตร เป็นต้น **โดยน้อมนำหลักปรัชญาฯ มาใช้ในการบริหารจัดการ** คือ ใช้หลักการกระจายความเสี่ยง ช่วยเหลือกันภายในชุมชน ด้วยการรวมเงินจากสมาชิกทั้งผู้ที่มีความเสี่ยงสูงและเสี่ยงต่ำไปรวมกับเงินอุดหนุนจาก อปท. อีก ๑ ล้านบาทต่อปี มาจ่ายเป็นสวัสดิการให้กับสมาชิกแต่ละคน **ผลจากการน้อมนำปรัชญาฯ** ทำให้ประชาชนมีเงินออม สามารถเข้าถึงสวัสดิการของชุมชนได้ และถือว่าการออมเงินกับกองทุนฯ ทำให้เกิดการจัดสวัสดิการในพื้นที่ คนในชุมชนเห็นประโยชน์ของการออมมากขึ้นซึ่งถือเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินแก่สมาชิกทุกกลุ่มของชุมชน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่ยากจนและเปราะบาง (คนแก่ คนพิการ เด็ก) แม้จะเข้าไม่ถึงประกันสังคม หรือประกันสุขภาพ/ชีวิตของบริษัทเอกชน หากสามารถออมเงินกับกองทุนฯ ได้ก็จะได้รับความคุ้มครองทางสังคม เป็นการช่วยบรรเทาความยากจนอีกทางหนึ่ง

๒) เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

๒.๑) เป้าประสงค์ ๒.๑ ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบางอันรวมถึงทารกได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี ๒๕๗๓ ทุก อบต. ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางอาหารของชุมชน คราวเรือนมีการผลิตอาหารที่ปลอดภัย และหลากหลายในพื้นที่ของตนเอง สำหรับบริโภคเองในครัวเรือน และหากเหลือจะจำหน่ายให้กับคนในชุมชนหรือนอกพื้นที่ เกิด “ความเป็นเลิศทางอาหาร และอาหารปลอดภัย” ในพื้นที่ นอกจากนี้ จากการที่ อบต. มีข้อตกลงร่วม ระหว่างชุมชนกับ อบต.ในการน้อมนำใช้ปรัชญาฯ มาใช้ในวิถีชีวิตอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ปลูกผักปลอดสารพิษไว้รับประทานเองในครัวเรือน การจัดการตลาดนัดสีเขียว การลดใช้สารเคมีในการทำการเกษตร เป็นต้น ทำให้ชุมชนมีอาหารปลอดภัยและเพียงพอสำหรับบริโภค ส่วนที่เหลือนำไปจำหน่ายให้คนภายนอกชุมชน **โดยน้อมนำหลักปรัชญาฯ มาใช้** ดังนี้ ๑) ยึดหลัก “พึ่งพาตนเอง” ด้วยการผลิตอาหารไว้บริโภคในชุมชนเองเป็นส่วนใหญ่ ลดการใช้พลังงานและการเดินทางสู่ตลาด ๒) เน้นกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคนในชุมชน ผู้อาวุโส ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำความคิด เกษตรกรต้นแบบ และคนรุ่นใหม่ ๓) สร้าง “ต้นแบบ” จากการปฏิบัติจริง ๔) อนุรักษ์ภูมิปัญญาและองค์ความรู้ สืบทอดให้แก่คนรุ่นต่อไป สามารถผสมผสานกับความรู้วิทยาการในปัจจุบัน ๕) นำภูมิปัญญาที่มีในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน ๖) เกษตรกรจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของครัวเรือน ๗) สร้างภูมิคุ้มกัน โดยมีฐานการผลิตที่สามารถรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต และ ๘) สร้างกระบวนการผลิตที่เหมาะสม ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อระบบนิเวศ มีการอนุรักษ์ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชุมชนให้ยั่งยืน

๒.๒) เป้าประสงค์ ๒.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืน และดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่นๆ และจะช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี ๒๕๗๓ ชุมชน มีการจัดสรรการใช้ประโยชน์วางแผน รักษา ดูแล และอนุรักษ์ทรัพยากรของชุมชนที่เอื้อต่อการผลิตอาหารของคนในระดับตำบล **โดยน้อมนำหลักปรัชญาฯ มาใช้** ในการบริหารจัดการ ดังนี้ ๑) วิเคราะห์ข้อมูลชุมชนร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม ๒) นำแนวคิด “การปลูกป่าสามอย่างประโยชน์สี่อย่าง” มาปรับใช้ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ๓) ทำให้ดูเป็นตัวอย่าง เพื่อให้ชุมชนเห็นถึงประโยชน์แล้วนำไปปฏิบัติในครัวเรือนของตนเอง ๔) สร้างเครือข่ายกับทุกหน่วยงาน ผ่านการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ๕) ส่งเสริมชุมชนเป็นหลักในการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์กรสถาบันการศึกษาเป็นพี่เลี้ยง ที่ปรึกษาให้การสนับสนุน และร่วมดำเนินงาน เพื่อกระตุ้นให้คนในชุมชน “เกิดการระเบิดจากข้างใน” และพร้อมที่จะร่วมขับเคลื่อน ๖) ปลุกจิตสำนึกและถ่ายทอดภูมิปัญญาให้เด็กและเยาวชน เพื่อเป็นกำลังในการขับเคลื่อนงานอย่างยั่งยืน ๗) กำกับ ติดตาม และประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานในรูปแบบต่างๆ เพื่อขยายไปยังพื้นที่อื่นๆ **ผลจากการน้อมนำ ปรัชญาฯ** ทำให้ชุมชนเป็นแหล่งผลิตอาหาร มีการรักษาระบบนิเวศชุมชนให้มีความสมบูรณ์และสมดุล ส่งผลให้ทำการเกษตรได้หลากหลาย เช่น ปลูกผักเลี้ยงปลา ทำ “สวนสมรม” ในสวนยางพารา เลี้ยงสัตว์ การผลิตถ่านใช้เอง เป็นต้น นอกจากนี้เกิดการเปลี่ยนแนวคิดจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวมาเป็นการปลูกพืชแบบผสมผสาน ส่งผลต่อการลดต้นทุนการผลิต ผลผลิตเพิ่มมากขึ้น ระบบนิเวศมีความสมบูรณ์ คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น

๒.๒.๓ องค์กรประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ปัจจัยสนับสนุนให้การขับเคลื่อนปรัชญาฯ ประสบความสำเร็จ ได้แก่ (๑) ประชาชนมีความรักในหลวงรัชกาลที่ ๙ และเชื่อมั่นในหลักปรัชญาฯว่าจะทำให้ชุมชนท้องถิ่นรอดพ้นจากภาวะวิกฤต สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน (๒) เกิด “การระเบิดจากข้างใน” ของคนในชุมชนที่พร้อมและต้องการพัฒนาตนเอง ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และวิถีชีวิตตนเองไปสู่การมีชีวิตที่ดีกว่า (๓) ผู้บริหาร อปท. มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนา ทำงานเชิงรุก มุ่งมั่น ตั้งใจทำงานเพื่อชุมชนท้องถิ่น สร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและมีความต่อเนื่องในการพัฒนา (๔) อปท. มีนโยบายและมีเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดผู้รับผิดชอบ สร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจให้กับเจ้าหน้าที่และคนในชุมชน รวมทั้งกำหนดกิจกรรมขับเคลื่อนหลักปรัชญาฯ ไว้ในแผนงาน/โครงการ หรือเทศบัญญัติของ อปท. (๕) อปท. บริหารจัดการที่ยึดหลักธรรมาภิบาล มีทีมงานและผู้นำหรือแกนนำชุมชนที่เข้มแข็ง เสียสละ มีความรู้ มีใจในการทำงาน (๖) ชุมชนมีความสามัคคี เอื้ออาทร ร่วมมือในการพัฒนาตนเอง (๗) การหนุนเสริมจากภาคีเครือข่าย ทั้งภายในและภายนอกพื้นที่ (๘) ใช้ข้อมูลชุมชนเป็นเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และ (๙) มีฐานทรัพยากรที่เอื้อต่อการพัฒนา ทั้งศักยภาพของพื้นที่ **ข้อจำกัด** ในการขับเคลื่อนปรัชญาฯ มีดังนี้ (๑) การขยายตัวของชุมชนเมืองและกระแสบริโภคนิยม วัตถุนิยม ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนบางส่วนเริ่มใช้เงินซื้อความสะดวกสบาย ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ความเอื้ออาทรต่อกันลดลง และไม่พึ่งพาตนเอง (๒) การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร อปท. ส่งผลต่อความต่อเนื่องในนโยบายของ อปท. และ (๓) คนในชุมชนบางส่วนยังขาดแนวคิดในการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก แต่ให้ความสำคัญกับการรอคอยความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกและขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้การพัฒนาขาดความยั่งยืน

Checklist/Guideline การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ครัวเรือน	ชุมชน	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
<p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ทำบัญชีรายรับ – รายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ ☐ วางแผนการใช้จ่ายและจัดสรรค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม ☐ ออมเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉินจำเป็น ☐ มีกิจกรรมลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ <p>การดำรงชีวิต</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ มีความสุข พอใจกับชีวิตที่เป็นอยู่ ☐ มีความรัก อบอุ่น มีกิจกรรมในครอบครัว ☐ มีสุขภาพกายและใจดี ☐ ดำรงชีวิตด้วยความเย็น หนักนึ่งเบา ประหยัด และซื่อสัตย์สุจริต ☐ มีการวางแผนในการดำเนินชีวิต พุดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในครัวเรือน ☐ ใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ ☐ เป็นแบบอย่างที่ดีของครอบครัว/บุคคลทั่วไป <p>การบริหารจัดการทรัพยากร</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ผลผลิตอาหารที่ปลอดภัย ไร้โรคภัยในครัวเรือน ☐ นำทรัพยากรที่เหลือใช้มาสร้างมูลค่า ☐ มีการเรียนรู้และนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต 	<p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ สนับสนุนครัวเรือนให้มีการออม ☐ ประกอบอาชีพโดยคำนึงถึงศักยภาพและทรัพยากรในชุมชน ☐ มีการสร้างงานในชุมชนเพื่อป้องกันการอพยพแรงงาน ☐ ชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ มีพลังในการพัฒนาพื้นที่และแก้ไขปัญหาของชุมชนได้ด้วยตัวเอง และมีการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง <p>สนับสนุนการมีส่วนร่วม</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ มีการรวมกลุ่มและองค์กรที่เข้มแข็งในชุมชน ☐ มีเวที กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น องค์ความรู้ในชุมชน ☐ มีแกนนำชุมชน ประชาชน ชุมชน นวัตกรรมชุมชน เข้มแข็ง ☐ มีเครือข่ายการพัฒนาที่ร่วมมือช่วยเหลือ แบ่งปันกัน ☐ จัดทำแผนพัฒนาชุมชน ☐ มีความสามัคคีและความร่วมมือของคนในชุมชน <p>ศักยภาพชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ มีฐานข้อมูลชุมชนที่จัดเก็บเป็นระบบ ทั้งทุนสังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติ ☐ มีศูนย์เรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ และมีวิทยากรหรืออาสาสมัครความรู้ ☐ คนในชุมชนมีความเอื้ออาทร แบ่งปันกัน มีจิตสาธารณะ สามัคคี ร่วมพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง ☐ อนุรักษ์และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น พร้อมสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น จากรุ่นสู่รุ่น ☐ บริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชนอย่างยั่งยืน ☐ สมาชิกในชุมชนเข้าใช้บริการสุขภาพที่ดียามเจ็บป่วย ☐ ปลอดภัยจากยาเสพติด ☐ ค้นหาและใช้ภูมิปัญญาในการสร้างคุณค่า ☐ รวบรวมและจัดทำเอกสารเพื่อการเผยแพร่ความรู้ <p>การบริหารจัดการทรัพยากร</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชน 	<p>ผู้นำและเจ้าหน้าที่ อปท.</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ผู้บริหารและบุคลากรยึดมั่นในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแบบอย่างที่ดี ☐ น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทาง กำหนดค่านิยม นโยบายในการพัฒนาพื้นที่และบริหารองค์กร ☐ ส่งเสริมเจ้าหน้าที่ที่ทำประโยชน์ต่อสังคมหรือสาธารณะ ☐ พัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความพอเพียง <p>การบริหารงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ บริหารแผนงาน/โครงการ /งบประมาณ อย่างคุ้มค่า โปร่งใส ตรวจสอบได้ ☐ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการพัฒนา ☐ ประสานเชื่อมโยงกับภาคีเครือข่ายการพัฒนา ทั้งในและนอกพื้นที่ ☐ พัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ☐ ส่งเสริมให้เกิดการผลิตเพื่อการบริโภคในชุมชน มีเหลือก็จำหน่าย ☐ สนับสนุนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ให้มีชีวิตแบบพอเพียง เรียบง่าย มีกรออม ลดรายจ่าย ☐ ส่งเสริมสุขภาพของคนในชุมชนให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี <p>การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ จัดทำสื่อ/ช่องทางให้ความรู้/ข้อมูลข่าวสารในรูปแบบและช่องทางที่หลากหลาย เข้าถึงได้ ☐ ถ่ายทอดนโยบายของอปท. ให้ความรู้ และเสริมสร้างวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอในหลายช่องทาง อย่างเป็นกระบวนการ

๒.๓ การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development) : แนวทางการพัฒนาของศูนย์ศึกษาการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ

๒.๓.๑ ตัวอย่างความสำเร็จของการพัฒนาเชิงพื้นที่บนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง : แนวทางการพัฒนาตามแนวพระราชดำริของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เป็นกรณีตัวอย่างความสำเร็จของการพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development) ที่ให้ความสำคัญการบูรณาการการทำงานในพื้นที่เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการที่แท้จริง สร้างกระบวนการเรียนรู้ให้ประชาชนในพื้นที่หาแนวทางแก้ไขปัญหา โดยให้ “ระเบิดจากข้างใน” ร่วมคิด ร่วมวางแผนร่วมลงมือปฏิบัติ ยึดหลักการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนมาร่วมแก้ไขปัญหา ปัจจุบันมีศูนย์ศึกษาฯ กระจายอยู่ตามภูมิภาค ดังนี้ (๑) ศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดฉะเชิงเทรา (๒) ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทราย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเพชรบุรี (๓) ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี (๔) ศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูพานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดสกลนคร (๕) ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเชียงใหม่ (๖) ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิภพทออันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดนราธิวาส

๒.๓.๒ สรุปทเรียน/ถอดบทเรียนของการพัฒนาเชิงพื้นที่

๑) **แนวทางการพัฒนาในพื้นที่ของศูนย์ศึกษา** : การทำงานของศูนย์ศึกษา มีภารกิจที่สำคัญ ดังนี้ (๑) เป็นศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ทำการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย เพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ค้นคว้า ทดลอง วิจัย ด้วยองค์ความรู้ ภูมิปัญญา ที่มีอยู่ในพื้นที่ เพื่อหารูปแบบการประกอบอาชีพที่มีความสอดคล้องกับวิถีชีวิต และสาธิตให้เห็นถึงความสำเร็จของการดำเนินงานในลักษณะของ “พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติที่มีชีวิต” เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับเกษตรกรและประชาชนที่สนใจ (๒) ขยายผลความสำเร็จในการดำเนินงานศูนย์ศึกษา ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตสู่สาธารณชน ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๓) การทำงานแบบบูรณาการร่วมกันระหว่างส่วนราชการ และภาคีการพัฒนาอื่น เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ของงานมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์แก่สาธารณชนสูงสุด

๒) การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๑) การนำใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภายในศูนย์ศึกษาฯ มีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้ (๑) กระบวนการทำงานยึดหลักการพัฒนาเป็นองค์รวม (Holistic Development Approach) และการบูรณาการทำงานของหน่วยงานบนฐานข้อมูลและหลักวิชาการ เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับภูมิสังคมและศักยภาพของทรัพยากร นำหลักการ Plan Do Check Action (PDCA) มาปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อให้ได้มาซึ่งงานวิจัยที่เป็นรูปธรรมสามารถถ่ายทอดงานวิจัยลงถึงชุมชนได้ เกิดการนำใช้จริง (๒) การขยายผลโดยสร้างผู้นำและตัวแบบสร้างแรงบันดาลใจ ทำหน้าที่เชื่อมประสานระหว่างประชาชนกับเครือข่ายการพัฒนา ทำให้การพัฒนาในพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (๓) การพัฒนาระดับบุคคล โดยถ่ายทอดการคิดวิเคราะห์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านกิจกรรมฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพที่กำหนดเงื่อนไขให้เกษตรกรต้องมาเรียนรู้ที่ศูนย์ศึกษาฯ ก่อนถึงจะได้รับการส่งเสริมอาชีพ กระตุ้นให้คนในพื้นที่ให้ความสำคัญกับการพึ่งพาตนเอง เพื่อพัฒนาชุมชนและตนเองให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นอย่างยั่งยืน

๒.๒) การนำใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ หลักการทำงานของศูนย์ศึกษาการพัฒนาฯ เป็นการพัฒนาแบบองค์รวมที่สอดคล้องกับภูมิสังคมและฐานความรู้จากการศึกษา วิจัย ทดลอง และเน้นการสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้น โดยมีกระบวนการพัฒนาที่มุ่งเน้น *“การสร้างความสมดุลในระบบนิเวศ คนอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน”* แนวทางการพัฒนาเริ่มจาก (๑) การระเบิดจากการข้างใน โดยคนในพื้นที่ตระหนักรู้ถึงสภาพปัญหา ผลกระทบจากการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ สร้างความเป็นเจ้าของทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน โดย *“การปลูกป่าในใจคน”* ให้เกิดความหวงแหน รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและคำนึงถึงชนรุ่นหลัง อันนำไปสู่กระบวนการคิดแก้ไขปัญหาแบบองค์รวมผ่านกระบวนการหาความรู้ ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง (๒) การสร้างการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา แสวงหาความรู้ภูมิปัญญาที่มีอยู่ในพื้นที่เพื่อพัฒนาชุมชนของตนเอง แก้ปัญหาด้วยแนวทางเรียบง่าย ใช้วิถีธรรมชาติตามบริบทและสภาพภูมิสังคมในพื้นที่ ยึดหลักความเพียรและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชน (๓) การสร้างภาคีเครือข่ายและขยายผลการพัฒนา รวมกลุ่มร่วมมือกันพัฒนาโดยใช้องค์ความรู้ที่ได้จากการทดลองทำวิจัยที่เหมาะสมกับภูมิสังคม ภูมินิเวศพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ รวมถึงการพัฒนาแกนนำ สร้างผู้นำชุมชนที่เสียสละ เพื่อเป็นตัวอย่งรูปแบบการพัฒนาพื้นที่ที่สามารถใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ได้ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ส่งผลให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืนและมีความสุข

๓) การเชื่อมโยงผลลัพธ์การนำใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน : แนวทางการพัฒนาของศูนย์ศึกษาฯ ที่พัฒนาจาก *“ภูผาสู่มหานคร”* อันก่อให้เกิดทั้งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ *“ดิน น้ำ ป่า”* การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมทางทะเล พัฒนาคุณภาพชีวิตและดำรงวิถีชีวิตเกษตรกรอย่างยั่งยืนซึ่งการดำเนินการของศูนย์ศึกษาฯ เป็นการดำเนินการที่ให้ความสำคัญกับ *“ภูมิสังคม”* ของพื้นที่ และการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ในการดำเนินกิจกรรม โดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้สมัยใหม่ พัฒนาเป็นนวัตกรรมที่สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ เช่น ธนาคารปูไข่ หญ้าแฝกเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องดินระบบป่าภูเขาและอ่างพวงเพื่อการจัดการน้ำ เป็นต้น รวมถึงเกิดการหลอมรวมเป็นวิถีชีวิตของ

คนในชุมชนที่ยืนอยู่บนฐานความพอเพียง นำภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ดั้งเดิมมาพัฒนาชุมชน ร่วมกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ คนในชุมชนที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างเกื้อกูล ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล ไม่เบียดเบียน ซึ่งเป็นวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายที่ช่วยสร้างภูมิคุ้มกัน ลดความเสี่ยงจากการประกอบอาชีพและสามารถพึ่งพาตนเองได้ ทำให้ชุมชนและภาคการเกษตรมีความเข้มแข็ง ซึ่งจะนำไปสู่รากฐานที่มั่นคงของประเทศ เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง และสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในหลายเป้าหมาย ดังนี้

๓.๑) เป้าหมายที่ ๑ จัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ (เป้าประสงค์ ๑.๔ สร้างภูมิคุ้มกันต่อความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง) ประชาชนได้รับความรู้เพื่อพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมและการสร้างรายได้เสริม เรียนรู้วิธีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล และการจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนให้ถูกต้องเหมาะสมกับการดำเนินชีวิต ส่งผลให้ประชาชนสามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ ยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน มีความมั่นคงในอาชีพ สามารถพึ่งพาตนเองได้และหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

๓.๒) เป้าหมายที่ ๒ จัดความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร ปรับปรุงโภชนาการและสนับสนุนการทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน (เป้าประสงค์ ๒.๓ เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก เป้าประสงค์ ๒.๔ มีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ ๒.๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์และสัตว์) ประชาชนสามารถทำเกษตรกรรมที่เกื้อกูลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสามารถรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมได้ตามแนวทางการทำเกษตรกรรมแบบยั่งยืน ผลลัพธ์ดังกล่าวจะทำให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีจากการบริโภคอาหารปลอดภัย ปลอดภัยสารพิษ มีอาหารบริโภคเพียงพอ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓.๓) เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันให้มีน้ำใช้ และมีการบริหารจัดการน้ำและการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนสำหรับทุกคน (เป้าประสงค์ ๖.๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ และทะเลสาบ) แนวทางการแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำ และแหล่งน้ำธรรมชาติไม่เพียงพอ โดยการฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ที่เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร จัดระบบชลประทาน และพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อใช้ประโยชน์ในการอุปโภค บริโภค รวมทั้งสร้างภาคีเครือข่ายระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน จะช่วยให้ประชาชนมีน้ำใช้อย่างพอเพียง เกิดความมั่นคงในการดำรงชีวิต เกื้อกูลประโยชน์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม

๓.๔) เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและครอบคลุม การจ้างงานเต็มอัตราที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน (เป้าประสงค์ ๘.๔ ความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรในการบริโภคและการผลิต) ประชาชนมีรายได้ต่อเนื่องตลอดทั้งปีจากการใช้องค์ความรู้ นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในการทำการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม อันเป็นการสร้างหลักประกันทางอาชีพและรายได้ให้กับประชาชน ซึ่งส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจครัวเรือนและชุมชนเติบโตได้อย่างเข้มแข็ง

๓.๕) เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ (เป้าประสงค์ ๑๐.๑ คงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่ยากจนที่สุด) การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานการประกอบอาชีพเกษตรกรรม สร้างเสริมความรู้และนวัตกรรมทางการเกษตร รวมทั้งการส่งเสริมแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ช่วยสนับสนุนให้ประชาชนได้พัฒนาตนเองจนเกิดความเข้มแข็งและมีความมั่นคงในชีวิต มีความกินดีอยู่ดี มีรายได้พอเพียงจากการประกอบอาชีพที่มั่นคง ขยายโอกาสการเข้าถึงแหล่งทรัพยากร ปัจจัยพื้นฐาน และบริการที่มีคุณภาพของรัฐ อาทิ การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น การรักษาพยาบาลและระบบสุขภาพที่ดี เป็นต้น

๓.๖) เป้าหมาย ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน (เป้าประสงค์ ๑๒.๑ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ) การสร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรเดินตามวิถีเกษตรกรรมที่ยั่งยืน ลดการใช้สารเคมีเพื่อสร้างผลผลิตที่ปลอดภัยให้แก่ผู้บริโภค ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม จะช่วยสนับสนุนให้เกิดการบริโภคและการผลิตที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน อันเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศบนฐานความสมดุลและยั่งยืน

๓.๗) เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน (เป้าประสงค์ ๑๔.๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท เป้าประสงค์ ๑๔.๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง) การสร้างความตระหนัก ส่งเสริมให้ความรู้และสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ตั้งแต่กระบวนการคิดแก้ไขปัญหา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จนเกิดการรวมกลุ่มของเกษตรกรประมงพื้นบ้านเพื่ออนุรักษ์และปรับเปลี่ยนวิถีการทำประมงโดยการเข้าไปเพื่อการศึกษาปูม้าให้คงอยู่ในทะเล รวมทั้งการฟื้นฟูป่าชายเลนและการทำปะการังเทียมเพื่อรักษาระบบนิเวศ ซึ่งจะทำให้ห่วงโซ่อาหารใต้ทะเลมีความอุดมสมบูรณ์ ชาวประมงสามารถประกอบอาชีพสร้างรายได้อย่างมั่นคง และวิถีชีวิตดังกล่าวยังเป็นแนวป้องกันการทำลายทรัพยากรทางทะเลได้อย่างยั่งยืน

๓.๘) เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ป่าไม้ และส่งเสริมการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน การต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย หยุดยั้งการเสื่อมโทรมของดินและฟื้นฟูสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (เป้าประสงค์ ๑๕.๑ หลักประกันการอนุรักษ์ ป่าไม้ และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจัดอย่างยั่งยืน เป้าประสงค์ ๑๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน เป้าประสงค์ที่ ๑๕.๓ ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินที่เสื่อมโทรม เป้าประสงค์ ๑๕.๔ อนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพ เป้าประสงค์ ๑๕.๕ ลดความเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ เป้าประสงค์ ๑๕.๖ ส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ) การแก้ไขปัญหาเรื่องดิน ฟื้นฟูผืนป่าให้กลับมามีความอุดมสมบูรณ์ และมีแหล่งน้ำที่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคใช้ประโยชน์ในการทำเกษตรกรรมได้นั้น นอกจากการทำงานแบบบูรณาการของเครือข่ายการพัฒนาแล้ว การสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้กับชุมชนท้องถิ่นเพื่อร่วมดูแลบริหารจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมค่านิยมและวิถีการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง ไม่เบียดเบียนธรรมชาติ จะทำให้ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติเกิดผลสัมฤทธิ์ทำให้คนอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืน

๔) องค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเชิงพื้นที่ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง : รูปแบบการพัฒนาของศูนย์ศึกษาการพัฒนาฯ มีองค์ประกอบสำคัญที่ดำเนินไปตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ (๑) มีความเข้าใจและความรู้ในภูมิสังคม ซึ่งก็คือสภาพแวดล้อมของพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมที่จะดำเนินการ (๒) ศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง จนเกิดเป็นนวัตกรรมและความรู้ของศูนย์ศึกษาฯ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคมในพื้นที่แต่ละแห่ง (๓) มีผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่เป็นเสมือนห่วงโซ่เชื่อมระหว่างศูนย์ศึกษาฯ กับประชาชนในพื้นที่ และเป็นต้นแบบความสำเร็จในการพัฒนาเพื่อเป็นแรงกระตุ้นและแหล่งเรียนรู้ในการขยายผล (๔) การทำงานแบบบูรณาการของหน่วยงานแต่ละแห่งในพื้นที่ ซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เห็นผลสำเร็จเป็นรูปธรรม

องค์ประกอบของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาเชิงพื้นที่

เจ้าหน้าที่

- เชื่อมมั่นในการนำใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ทำงานเป็นทีม
- มีความรับผิดชอบต่อนักที่
- ซื่อสัตย์

- มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในงาน
- คำมั่นถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบ
- เต็มใจให้บริการ
- มีความเพียร ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

การขยายผล
ลงสู่ชุมชน

- สร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงในชุมชน
- พัฒนาศาชีพ ให้คนในชุมชนมีรายได้
- ส่งเสริมให้เกิดการออม การทำบัญชีครัวเรือน
- เน้นให้เกิดความยั่งยืนในชุมชน
- เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ ที่ีชีวิตที่มีชีวิต

- เน้นให้เกิดการมีส่วนร่วม
- ส่งเสริมให้เกิดภูมิคุ้มกัน ปลูกพืชผสมผสาน
- ทำให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติ
- ใช้องค์ความรู้ที่ค้นพบเข้ามาแก้ไขปัญหา
- เป็นศูนย์บริการ One Stop Service

ชุมชน

- เปิดใจ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- เห็นประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติ
- ต้องการมีส่วนร่วม
- มีความสามัคคี

- รู้คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ
- คำมั่นถึงอนาคต
- รู้จักการแบ่งปันความรู้ แบ่งปันให้สังคม
- มีความเสียสละ

ภูมิสังคม

- รู้ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่
- รู้ลักษณะสังคมของคนในพื้นที่
- มีการจัดทำฐานข้อมูลภูมิสังคมในพื้นที่

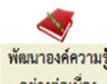
- รู้ลักษณะภูมิอากาศของพื้นที่
- รู้วัฒนธรรม ประเพณี ของคนในพื้นที่
- มีการปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ

การบริหารจัดการ

- มีการวางแผนการทำงานเป็นลำดับขั้นตอน
- มีการบูรณาการการทำงาน

- มีการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ
- มีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน

พัฒนาองค์ความรู้
อย่างต่อเนื่อง

- มีการวิจัยหาความรู้อย่างต่อเนื่อง
- มีการจัดทำข้อมูลฐานความรู้เป็นระบบ
- แนวทางการพัฒนาองค์ความรู้ก่อให้เกิดประโยชน์กับการพัฒนาในเชิงพื้นที่

- ใช้หลักวิชาการในการศึกษาหาความรู้
- พัฒนาค้นคว้าความรู้ให้เกิดเป็นนวัตกรรม

THE GLOBAL GOALS			ผลผลิต/ผลลัพธ์นำไปสู่ความยั่งยืน		
	Planet	Prosperity	People		
OUTPUT	<ul style="list-style-type: none"> ☐ ทรัพยากรกลับมาอุดมสมบูรณ์ ☐ คนในพื้นที่รู้จักการใช้และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ เกิดอาชีพที่เหมาะสมกับภูมิสังคมในพื้นที่ ☐ มีภูมิคุ้มกันในการประกอบอาชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ คนมีรายได้ ☐ คนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น 		
OUTCOME	<ul style="list-style-type: none"> ☐ ทรัพยากรคงอยู่อย่างยั่งยืน เพียงพอต่อชนรุ่นต่อไป ☐ เกิดระบบการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนในทุกกระบวนการผลิต 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ เกิดห่วงโซ่รายได้ ในทุกระดับ ☐ เศรษฐกิจในพื้นที่เติบโต 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ ลูกหลานของคนในพื้นที่ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น ☐ คนในพื้นที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ลดการย้ายถิ่นฐาน ☐ ครอบครัวอยู่พร้อมหน้า 		

๒.๔ ด้านเศรษฐกิจชุมชน/เศรษฐกิจฐานราก

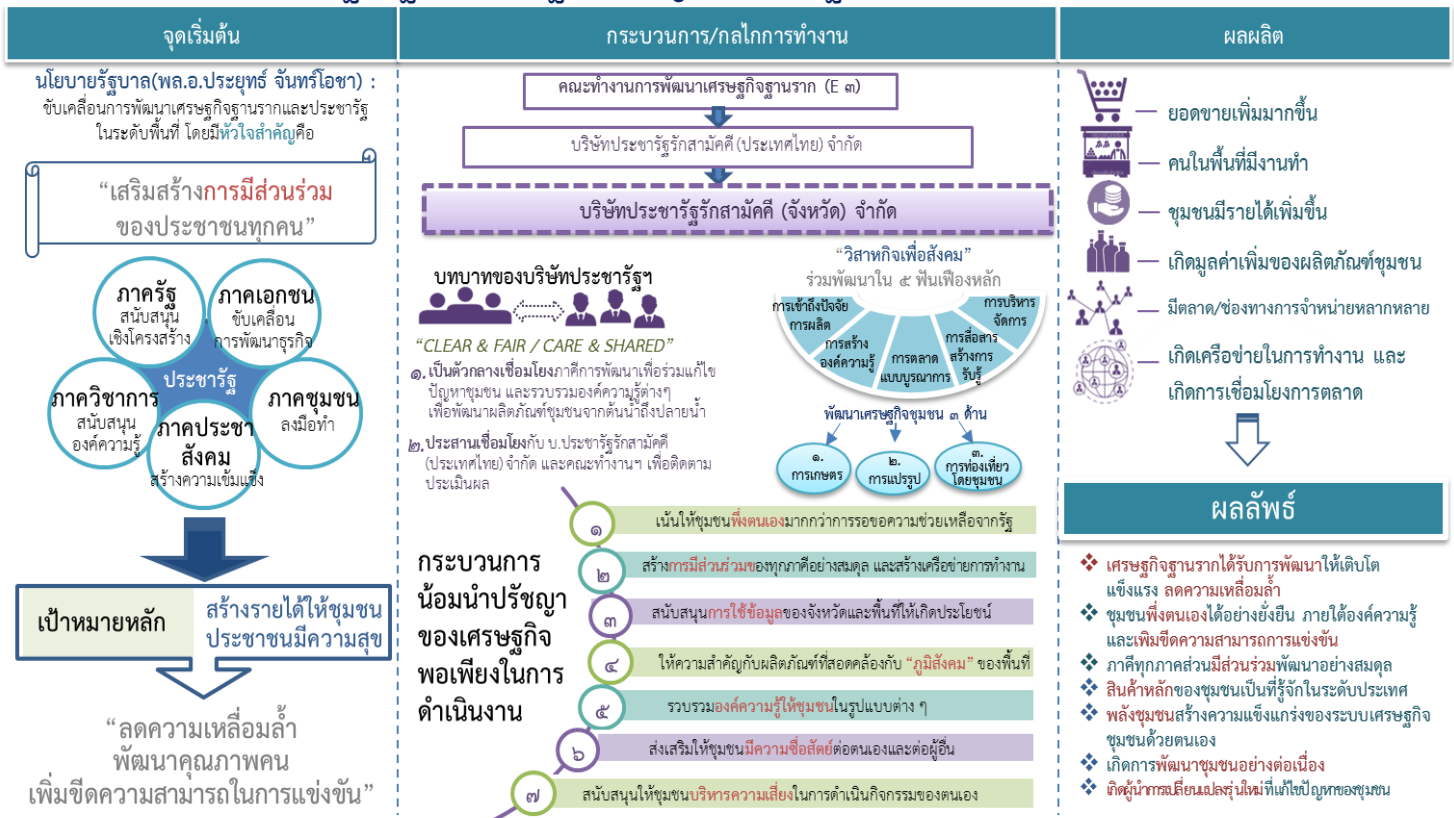
๒.๔.๑ ความเป็นมา

๑) รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางสานพลังประชารัฐ ที่เป็นการสร้างความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐ (สนับสนุน) ภาคเอกชน (ขับเคลื่อน) ภาควิชาการ (ให้องค์ความรู้) ภาคประชาสังคม (สร้างความเข้มแข็ง) และภาคประชาชน (ลงมือทำ) ผ่านกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาคุณภาพคน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในรูปแบบ “บริษัทประชารัฐรักสามัคคี จำกัด” เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมทำงานภายใต้คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ (Em) โดยมีเป้าหมายหลัก คือ เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีความสุข และมีรายได้เพิ่มขึ้น แบ่งเป็น ๒ ระดับ ได้แก่ ๑) ระดับประเทศ คือบริษัทประชารัฐรักสามัคคี (ประเทศไทย) จำกัด และ ๒) ระดับจังหวัด ประกอบด้วยบริษัทประชารัฐสามัคคีของแต่ละจังหวัด รวม ๗๖ บริษัท

๒) ฝ่ายเลขานุการได้รวบรวมข้อมูลการดำเนินงานและลงพื้นที่เก็บข้อมูลของบริษัท ประชากรรัฐรักสามัคคี (จังหวัด) ใน ๓ จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ ภูเก็ต และบุรีรัมย์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ สรุปเป็นบทเรียนการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางการสานพลัง ประชากรฐานรากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ส่งผลให้ชุมชนพึ่งตนเองได้ ลดความเหลื่อมล้ำ ยกระดับคุณภาพชีวิต และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากบนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง : ตัวอย่าง “บริษัทประชารัฐรักสามัคคี (จังหวัด)

๒.๔.๒ สรุปบทเรียน/ถอดบทเรียนของด้านเศรษฐกิจชุมชน/เศรษฐกิจฐานราก

๑) กระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๑) การคัดเลือกผลิตภัณฑ์และค้นหาชุมชน ผลิตภัณฑ์ต้องสะท้อนอัตลักษณ์
ของพื้นที่และสอดคล้องกับ “ภูมิสังคม” ชุมชนมีศักยภาพและมีความพร้อมที่ยึดหลัก “การระเบิด
จากข้างใน”

๑.๒) การสร้างองค์ความรู้ โดยวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน เพื่อลดความเสี่ยงที่
จะเกิดขึ้นนำความเชี่ยวชาญของแต่ละภาคีมาหนุนเสริมและพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ เพิ่มมูลค่า/
สร้างความโดดเด่นให้สินค้าด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยีที่เหมาะสม และความคิดสร้างสรรค์
แลกเปลี่ยนเรียนรู้และศึกษาดูงานพื้นที่ตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ พัฒนาทักษะและความรู้โดย
อาศัยความเพียร เพื่อยกระดับสู่แรงงานที่มีฝีมือ รวมทั้งสนับสนุนให้ชุมชนบริหารความเสี่ยงใน
กิจกรรมของตนเอง ด้วยการหาข้อมูลและองค์ความรู้ใหม่ๆ

๑.๓) การตลาด ประกอบด้วย การวิเคราะห์การผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการตลาด ใช้ความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายที่เหมาะสมกับภูมิสังคมยกระดับภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์สู่กลุ่มเป้าหมายในระดับตลาดบน เพื่อลดความเสี่ยงและขยายโอกาส รวมทั้งเชื่อมโยงการตลาดทั้งภายในและภายนอกพื้นที่

๑.๔) การสื่อสารสร้างการรับรู้เพื่อความยั่งยืน มีการประชาสัมพันธ์สินค้าผ่านช่องทางที่หลากหลายตามความเหมาะสมของกลุ่มผู้บริโภค ใช้บุคคลที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากสังคมแต่ละกลุ่มเป็นผู้ประชาสัมพันธ์สินค้า รวมทั้งใช้ระบบ IT เป็นเครื่องมือในการนำเสนอและจำหน่ายผลิตภัณฑ์

๑.๕) การบริหารจัดการ สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มีกลไกการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล วางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นลำดับขั้น ค่อยเป็นค่อยไปตามศักยภาพพื้นที่ รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนดำเนินงานด้วยความซื่อสัตย์ มีการบริหารความเสี่ยง

๒) ผลการดำเนินงาน และความเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน : ความสำเร็จในการดำเนินงานของบริษัทฯ ส่งผลให้ชุมชนมีทุนที่มีศักยภาพ มีภาคีเครือข่ายที่หลากหลายทั้งภายในและภายนอกชุมชน บริษัทฯ บริหารจัดการงานอย่างเป็นระบบด้วยการกำหนดกลไก กระบวนการ/ขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน ใช้อองค์ความรู้และจุดเด่นของแต่ละภาคีมาช่วยทำงาน มีการติดตามงานเป็นระยะอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และนำไปสู่ความยั่งยืนอย่างแท้จริง

๓) ความเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวทาง“ประชารัฐ” สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในหลายเป้าหมาย ดังนี้

๓.๑) เป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (เป้าประสงค์ ๑.๑ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงสำหรับทุกคนในทุกพื้นที่) การดำเนินงานส่งผลให้ชุมชนมีรายได้ดีขึ้น สามารถเชื่อมโยงผลผลิต (ต้นน้ำ) ไปถึงการจัดจำหน่ายสู่ผู้บริโภค (ปลายน้ำ) ได้โดยตรง

๓.๒) เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย (เป้าประสงค์ ๒.๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก) บริษัทฯ ร่วมกับภาคีเครือข่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์ใน ๓ ประเภท ได้แก่ การเกษตร การแปรรูป และการท่องเที่ยวโดยชุมชน ส่งผลให้ชุมชนท้องถิ่นเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและมีรายได้มากขึ้น

๓.๓) เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ (เป้าประสงค์ ๕.๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำ) การพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นการสร้างรายได้และการมีส่วนร่วมให้กับกลุ่มสตรีในชุมชน รวมทั้งต่อยอดองค์ความรู้ที่ถ่ายทอดกันในครัวเรือนของกลุ่มสตรี

๓.๔) เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน (เป้าประสงค์ ๘.๓ สร้างงานที่มีคุณค่า การเป็นผู้ประกอบการ ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม กระตุ้นให้ผู้ประกอบการรายย่อยเจริญเติบโต และเป้าประสงค์ ๘.๙ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ส่งเสริม

วัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น) บริษัทฯ ใช้ความคิดสร้างสรรค์สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน ต่อยอดจากภูมิปัญญาเดิมของท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้คนในชุมชนร่วมเป็นผู้ประกอบการ

๓.๕) เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาค (เป้าประสงค์ ๑๐.๑ บรรลุและรักษา การเจริญเติบโตทางรายได้ของประชาชนกลุ่มล่างสุด) การดำเนินงานของบริษัทฯ มีเป้าหมายหลัก เพื่อให้เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน และเน้นการสร้างงานในพื้นที่

๓.๖) เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างรูปแบบการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน (เป้าประสงค์ ๑๒.๘ สร้างหลักประกันว่าคนในพื้นที่จะได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และตระหนักรู้ถึงการพัฒนายั่งยืน และวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ) บริษัทฯ พัฒนาผลิตภัณฑ์/บริการโดยส่งเสริมให้ชุมชนรักษาเอกลักษณ์ของพื้นที่ ใช้ประโยชน์และดูแลทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่า เพื่อให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

๔) องค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเชิงพื้นที่ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง :
เงื่อนไขที่จำเป็นต้องมีการดำเนินงาน (Pre-conditions) เพื่อให้การกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประสบผลสำเร็จ ได้แก่ (๑) ความรู้ ความเข้าใจของชุมชนและคณะทำงานในแนวทางปรัชญา (๒) ความเชื่อมั่นของชุมชนต่อบริษัทฯ บริบท ศักยภาพของพื้นที่ และความพร้อมของทุนชุมชน (๓) ผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนอัตลักษณ์พื้นที่และมีโอกาสต่อยอด การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสร้างมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์ (๔) การเชื่อมโยงความร่วมมือภาคีพัฒนาจากการผลิตสู่การตลาด การวางแผนจัดการงานที่ชัดเจน และบริหารทรัพยากรอย่างฉลาด คุ่มค่า (๕) บริหารงานที่รอบคอบโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความมุ่งมั่น ซื่อสัตย์ สุจริต อดทน มีคุณธรรมจริยธรรม (๖) การใช้ข้อมูลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมการสร้างงานในชุมชน การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ที่เป็นธรรม สมเหตุสมผล รวมทั้งไม่เอาเปรียบลูกค้าและเครือข่าย

Checklist/Guideline การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากบนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

๓. มติที่ประชุม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

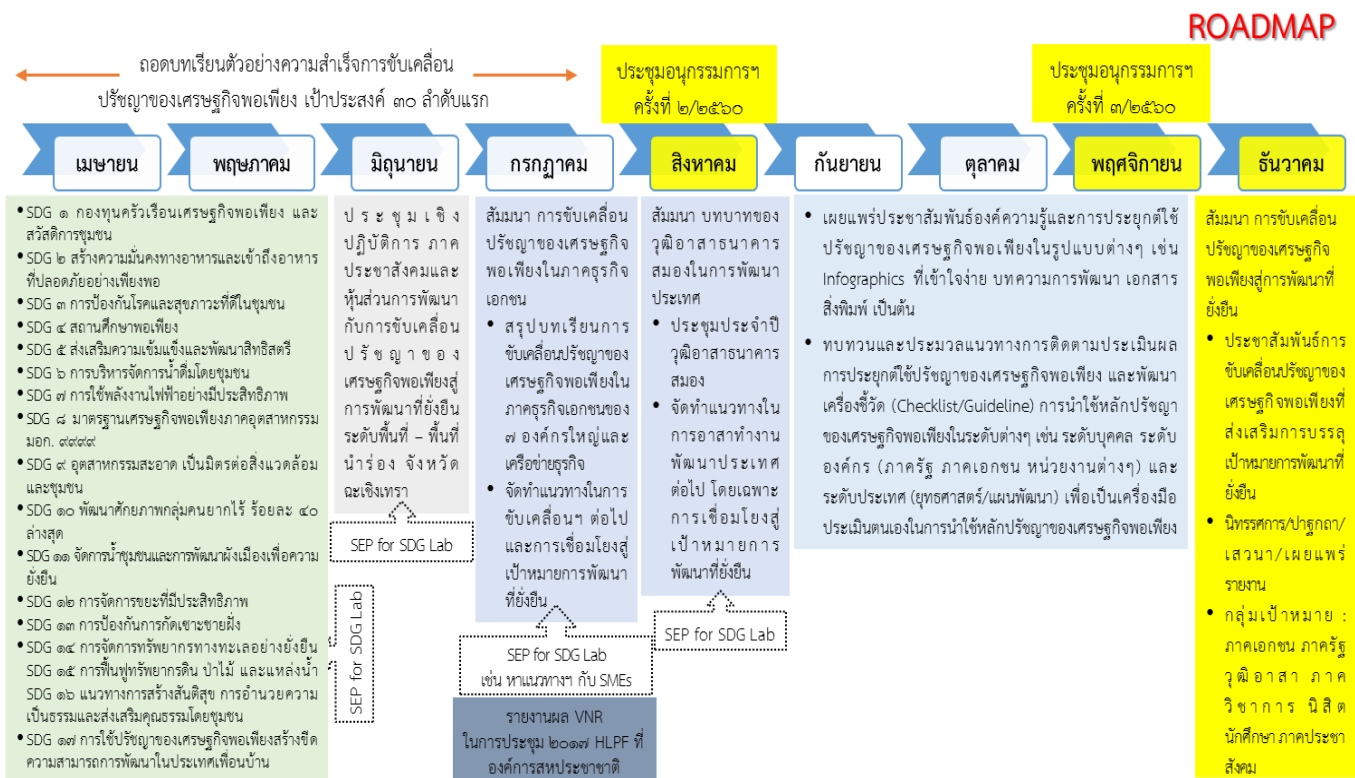
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๔.๒ การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในช่วงไตรมาสที่ ๓ - ๔ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ และการดำเนินงานในระยะต่อไป

๑. ข้อเท็จจริง

เพื่อให้การขับเคลื่อนงานของคณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเกิดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ สอดรับตามอำนาจหน้าที่ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) รวมทั้งเป็นไปตามข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี ฝ่ายเลขาธิการ จึงได้ยกร่างการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในช่วงไตรมาสที่ ๓ - ๔ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ และการดำเนินงานในระยะต่อไป มาเพื่อที่ประชุมพิจารณา ดังนี้

๒. การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในช่วงไตรมาสที่ ๓ - ๔ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ และการดำเนินงานในระยะต่อไป

๒.๑ การจัดการความรู้/ถอดบทเรียนตัวอย่างความสำเร็จการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ ๓๐ ลำดับแรก

การถอดบทเรียนการขับเคลื่อนฯ ที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน จะมุ่งเน้นตัวอย่างความสำเร็จในรายเป้าประสงค์ ๓๐ ลำดับแรก ที่ครอบคลุมทุกเป้าหมายและทุกมิติ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาจากรายการขับเคลื่อนฯ ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ได้อบรมไว้ รวมทั้ง ให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียของตัวอย่างฯ ในการถอดบทเรียนฯ ทั้งนี้ แนวทางการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการฯ หลักการว่า “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นผลลัพธ์ของการขับเคลื่อนการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในประเด็นต่างๆ” โดย “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” มีรายละเอียดการจัดการความรู้ ดังนี้

๒.๑.๑ นำเป้าหมายและเป้าประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นกรอบหลักในการพิจารณา

๒.๑.๒ ค้นหาประเด็นสำคัญที่บ่งชี้อยู่ในเป้าหมายและเป้าประสงค์

๒.๑.๓ นำโครงการ/กิจกรรมขับเคลื่อนนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในรูปแบบต่างๆ และระดับต่างๆ มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์/ความเชื่อมโยงของการขับเคลื่อนการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งในระดับภาพรวมการพัฒนาที่ยั่งยืนและระดับเป้าหมาย/เป้าประสงค์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๒ การประชาสัมพันธ์ การสื่อสารสาธารณะเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้และการเรียนรู้

๒.๒.๑ การจัดประชุมสัมมนาการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์องค์ความรู้และการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งเสริมการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เกิดการสื่อสารทำความเข้าใจอย่างกว้างขวางแก่สาธารณชนและกลุ่มเป้าหมายทุกระดับ

๒.๒.๒ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น Infographics ที่เข้าใจง่าย บทความ การพัฒนา เอกสารสิ่งพิมพ์ คลิปวิดีโอสารคดี เป็นต้น ผ่านช่องทางการสื่อสาร ทั้งสื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อสังคมออนไลน์ และจัดทำจุลสาร “ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยกำหนดที่จะมีการเผยแพร่ตัวอย่างในทุกไตรมาส

๒.๒.๓ การสร้างความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการรับรู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งสร้างการยอมรับในการนำใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในบริบทสังคมสมัยใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม

๒.๓ การจัดทำแนวทางการประเมินผลการนำใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓.๑ ศึกษา ทบทวนและประมวลแนวทางการติดตามประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในมิติต่างๆ ในกลุ่มเป้าหมายต่างๆ จากหน่วยงาน องค์กร ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และระดับบุคคล โดยเชื่อมโยงกันกับแนวทางการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๓.๒ ทดสอบ/ทดลองแนวทางการติดตามประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับต่างๆ เพื่อสรุปสังเคราะห์ข้อค้นพบ จุดร่วม/ความท้าทาย เพื่อปรับปรุงแนวทางการติดตามประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถ

๒.๓.๓ พัฒนาเครื่องชี้วัด (Checklist/Guideline) การนำใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับต่างๆ เช่น ระดับบุคคล ระดับองค์กร (ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานต่างๆ) และระดับประเทศ (ยุทธศาสตร์/แผนพัฒนา) เพื่อเป็นเข็มทิศชี้แนวทาง/เครื่องมือประเมินตนเองว่าเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่ รวมถึงแนวทางการนำใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้

๒.๔ การเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายการขับเคลื่อนและประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๔.๑ จัดกิจกรรมเสริมสร้างเครือข่ายการพัฒนาและหุ้นส่วนการพัฒนากับการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ในช่วงเดือนมิถุนายน – สิงหาคม ๒๕๖๐ เพื่อผสานหาแนวทางการดำเนินการระหว่างแนวทางการพัฒนาประเทศที่เน้นการสร้าง ความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจกับการนำใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาบนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

๒.๔.๒ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดมความคิดเห็นร่วมกับหน่วยงาน ภาคีเครือข่ายและภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตัวอย่างความสำเร็จการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งเสริมการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

๓. มติที่ประชุม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

